

Sant Pere del Vim

Veciana

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Plaça de Mossèn Esteve Prat (Sant Pere del Vim)
Alçada: 592

Coordenades:

Latitud: 41.67977
Longitud: 1.52925
UTM Est (X): 377586
UTM Nord (Y): 4615267

Classificació

Número de fitxa 08297 - 88
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Gòtic
Segle XI-XV
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL / 874 - I / Acord Ple Consell Comarcal 27/07/2007
Número inventari Si (6124 IPA)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 30/07/2014 - 02:00

Descripció

Església romànica d'una sola nau, capçada a llevant per un absis semicircular unit a la nau per un arc presbiteral. L'absis és flanquejat per dues absidioles semicirculars. Els paraments interns són arrebossats, però deixen entreveure el sistema de cobertes que hi ha en una volta de mig punt a la nau i una volta de quart d'esfera a l'absis, on es conserven restes de pintura mural.

L'accés a l'església es fa per una porta moderna oberta al mur de ponent, que molt possiblement en substituï l'original situada al mur de migdia.

Els paraments externs són ornamentats, a l'absis, amb un fris d'arcuacions cegues, distribuïdes en cinc sèries d'arquetes dobles entre lesenes, sota una cornisa que es fa extensiva al mur nord, on es repeteixen les sèries d'arcuacions dobles entre lesenes. Al mur de migdia, que ha estat modificat, resta un fragment d'arcuacions. L'aparell és fet de carreus de mides mitjanes, ben carejats i distribuïts en filades horitzontals.

L'harmonia del conjunt original, que es pot datar entre els segles XI i XII, ha estat sacrificada per un sobrealt desmesurat a tota la construcció i per l'annexió d'un cos de planta quadrada al mur nord, que és l'accés al cor. També és afegit el campanar de cadireta a l'encapçalament de la façana de ponent.

Història

L'església de Sant Pere del Vim estava dins el terme del castell de Miralles. Originàriament complia les funcions parroquials però, l'any 1681, es convertí en sufragània de Santa Maria dels Prats del rei. Però qui exercí el patronatge fou l'ordre del Sant Sepulcre, per mitjà del priorat de Sant Miquel dels Prats de Rei. Posteriorment passà a domini de Santa Maria de Montserrat.

Les primeres notícies documentades són de l'any 1069, quan Ramon Guadall de Calders i la seva muller Arsenda donen a la canònica de la Santa Creu de Barcelona la dominicatura de l'església de Sant Pere del Vim, amb tots els cups i bótes que hi havia.

Bibliografia

- AA.VV (1992). Veciana; dins PLADEVALL i FONT, Antoni (dir). Catalunya romànica, vol. XIX, el Penedès i l'Anoia. Enciclopèdia catalana. Barcelona, pàgs. 517-526.
- BURON, Vicenç (1980). Esglésies romàniques catalanes. Guia, Artstudi edicions. Barcelona.
- CASTELLÀ i RAICH, Gabriel (1932-36) Veciana; dins "Butlletí de l'Agrupació fotogràfica d'Igualada (Igualada) època II, núm. 49, pàgs. 55 i 56.
- GENERALITAT DE CATALUNYA (1997) Inventari del patrimoni cultural immoble. Patrimoni Arquitectònic. Barcelona.
- GENERALITAT DE CATALUNYA (1997) Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya: l'Anoia.. Barcelona, pàgs. 231-237.
- PLADEVALL i FONT, Antoni (1971-72). Dues llistes de parròquies del bisbat de Vic del segle XII ; dins « Boletín arqueológico » (Tarragona), época IV, fasc. 113-120, pàgs. 283-304.
- PLADEVALL i FONT, Antoni (1982). La Segarra calafina; dins Gran Geografia comarcal de Catalunya, vol. V. Enciclopèdia catalana. Barcelona, pàgs. 425-475.
- SERVITJE, Jordi (2010). Veciana, on el silenci se sent. Ajuntament de Veciana.

